

ת"פ 4135/07/14 - מדינת ישראל נגד רימון הייב, גולן הייב, מאהר הייב, מוחמד בן סאלח הייב, מוחמד בן האיל הייב - צורף לתיק, אחר

בית משפט השלום בטבריה
ת"פ 4135-07-14 מדינת ישראל נ' הייב ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יריב נבון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. רימון הייב
2. גולן הייב
3. מאהר הייב
4. מוחמד בן סאלח הייב
5. מוחמד בן האיל הייב - צורף לתיק אחר

הנאשמים

נוכחים:

מטעם המאשימה : עו"ד יוסף צמח.

מטעם הנאשמים: הנאשמים 1 ו-4 בעצמם, ע"י עו"ד שמעון פרץ.

נאשם 2 בעצמו ע"י עו"ד מואיד הייב.

נאשם 3 בעצמו, ע"י עו"ד מואיד הייב בהעברה מעו"ד נג'מה הייב אבו מוך.

גזר דין

נאשמים 1 - 4

כתב האישום ותיאור ההליך :

1. בתאריך 2.7.2014, הגישה המאשימה כתב אישום כנגד נאשמים 1-5 (בהמשך נאשם 5 צירף תיק זה לתיק אחר).

2. בישיבה שהתקיימה ביום 8.12.2014 תוקן כתב האישום, במסגרת הסדר בין הצדדים. הנאשמים 1-4 חזרו מכפירתם והורשעו, על פי הודאתם, בעובדות כתב האישום המתוקן, כמפורט להלן:

עמוד 1

נאשם 1 הורשע בתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין");

נאשם 2 הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין והתנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין;

נאשם 3 הורשע בתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין, והתנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין;

נאשם 4 הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; בתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשמים הינם בני משפחה אחת ותושבי הכפר טובא. במועד הרלוונטי, עבדו הנאשמים בחברת שמירה "הוד אבטחה", כאשר נאשם 2 משמש כאחד ממנהלי החברה. טל קאסם (להלן: "טל"), שאהר אל מוחמד, אמיר סאלם (להלן: "אמיר"), קאסם מוחמד וכארם קאסם (להלן: "המתלוננים"), הינם תושבי ואדי חמאם.

4. בתאריך 25.6.2014 בשעה 21:15, הגיעו המתלוננים למתחם הקניות על שם דבאח, בסמוך לצומת המושבה מגדל (להלן: "המתחם"), ורכשו מוצרים במקום. **הנאשם 1** פנה אל טל וביקש ממנו להנמיך את עוצמת המוסיקה ברכב. לאחר שטל השיב כי אין ברכב מערכת הגברה, עזבו המתלוננים את המקום. בהמשך, התקשר **הנאשם 1** אל **הנאשם 2**, הממונה עליו בעבודה בחברה, והלין באוזניו על מעשיו של טל. **נאשם 2** התקשר לטל ואמר לו "אם לרימון יש בעיה איתך אז הבעיה היא איתי", והורה לו להגיע למתחם ולפגוש אותו.

5. בשעה 22:25, הגיעו המתלוננים למתחם ולחצו את ידיהם של הנאשמים 1-3. טל פנה לנאשם 2 וביקש לשוחח עמו בצד. אז, תקף **הנאשם 3** את טל, בכך שאחז בצווארו בתנועת חנק וריססו בגז מדמיע בפניו. שרשרת הזהב שהייתה על צווארו של טל נקרעה ונפלה והנאשם 3 נטלה ושם אותה בכיס מכנסיו, ובהמשך החזירה לטל. **הנאשם 1**, ואדם אחר שהיה במקום, הצטרפו ל**נאשם 3** ויחד היכו את המתלוננים. בשלב זה, הגיעו למקום **נאשמים 4 ו-5** כשפניהם מכוסות, כאשר **נאשם 4** מחזיק בידו מפתח גלגלים מברזל והנאשם 5 בשני מקלות. **הנאשמים 4 ו-5** תקפו אף הם את המתלוננים במכות בכל חלקי גופם, כאשר **הנאשם 1** הכה את אמיר באגרופים וכן באמצעות מקל שהחזיק בידיו.

6. בסמוך לאחר מכן, נמלטו טל ואמיר אל תוך חנות במתחם, והנאשמים רדפו אחריהם פנימה, כאשר **הנאשם 2** פונה אל אמיר ומשוחח עמו, ובמקביל מורה ליתר הנאשמים להמתין מחוץ לחנות. הנאשם 5 המתין בשלב זה בפתח החנות כשהוא אחוז בידיו שני מקלות וכיסא. לאחר שטל ואמיר נמלטו אל המתחם דרך דלת אחורית בחנות, רדפו אחריהם הנאשמים. בשלב זה הגיעו למקום ניידות משטרה אשר עצרו חלק מן המעורבים. **הנאשם 4** נמלט מהשוטרים, על אף שהללו הודיעו לו על מעצרו וקראו לו

לעצור. **הנאשם 4** המשיך במנוסתו, עד אשר השיגוהו השוטרים. עת נתפס, הניף **הנאשם 4** ידיו ורגליו לכל עבר.

7. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו לטל חתך בראש אשר טופל בהדבקה, שריטות ושפשופים אדומים על ידיו, וחולצתו נקרעה. לאמיר נגרמה נפיחות ורגישות בשורש כף יד שמאל, ושריטה בכתף אחורית שמאלית.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

8. המאשימה הגישה לעיוני את רישומיהם הפלייליים של נאשמים 1, 2 ו- 3, וכן מסמכים רפואיים בנוגע לחבלות שנגרמו למתלוננים. מן המסמכים הללו עולה כי לאמיר נגרמה נפיחות ורגישות בשורש כף יד שמאל, שריטה בכתף שמאל ללא נפיחות או הגבלת תנועה ולטל חתך כ- 2 ס"מ באזור אוקסיפילי.

9. לטענת המאשימה, העבירות בוצעו במתחם קניות ולכן היה אף סיכון לפגיעה בחפים מפשע. לטענתה, בתי המשפט הדגישו את הצורך להילחם בנגע האלימות באמצעות עונשי מאסר משמעותיים. המאשימה הפנתה לחלקו של כל נאשם באירוע, לחבלות שנגרמו למתלוננים וכן לאמור בתסקיר שירות המבחן בעניינם. לטענתה, אין קשר ממשי בין תוכנם השלילי של התסקירים לבין המלצותיו של שירות המבחן.

10. המאשימה סבורה כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין הינו 12 עד 30 חודשי מאסר. נוכח העבירות המיוחסות לנאשמים והאמור בתסקירים, ובהיעדרו של אופק שיקומי בעניינם, יש לגזור על הנאשמים מאסר בפועל ברף הבינוני של מתחם זה, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

טיעונים לעונש מטעם ב"כ הנאשמים 1 ו- 4:

11. ב"כ הנאשמים 1 ו- 4 טען כי הנאשמים הודו במיוחס להם, האירוע התרחש לפני כשנה וחצי ומאז לא יוחסו להם עבירות נוספות. לדבריו, נאשם 1 עובד כמאבטח במתחם ומתוקף תפקידו פנה אל המתלוננים, אשר הגיעו למתחם שיכורים ועל מנת לרכוש אלכוהול, בדרישה להחליש את המוסיקה הרועשת ברכבם. בהמשך חזרו המתלוננים שוב למקום ואז התרחש האירוע, כמתואר בכתב האישום המתוקן. תיאור דברים זה, מפחית, לטענתו, מחומרת מעשיהם של הנאשמים.

12. לגבי נאשם 1, הרי שזה הודיע למשטרה על האירוע במהלך התרחשותו, דבר המלמד כי לא חפץ בהסלמתו. לחובתו 3 הרשעות קודמות ישנות, וחלקו באירוע המתואר בכתב האישום המתוקן מינורי. לדבריו נאשם 1 למד רפואה ומצוי כיום בקורס הכנה לבחינת ההסמכה והוא אף אמור להתגייס לצה"ל כרופא. ב"כ הנאשם 1 ביקש מבית המשפט שלא לגדוע את מאמציו כאמור, ולאמץ את המלצות התסקיר ולהסתפק בעניינו במאסר מותנה בלבד.

13. לגבי נאשם 4, נוכח התסקיר החיובי בעניינו והעדר עבר פלילי, עתר בא כוחו לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו מבחן בלבד.

טיעון לעונש מטעם ב"כ נאשם 2 :

14. לטענת ב"כ נאשם 2, הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו ואף חסך זמן שיפוטי יקר. חלקו היחסי באירוע הינו מינורי, ובשלב מסוים אף ניסה להרגיע ולגונן על המתלוננים, כאמור בסעי' 8 לעובדות כתב האישום המתוקן. נוכח האמור יש לערוך אבחנה ברורה בינו לבין יתר הנאשמים. לדבריו, נאשם 2 הינו מנהל עבודה בחברת השמירה האמונה על שמירת מתחם הקניות וביטחון המבקרים בו. אין להתעלם מן העובדה כי האירוע לא היה מתוכנן. הוא החל בשל התנהגות המתלוננים והפרעתם למבקרים במקום. הנאשם 2 פעל במסגרת תפקידו, אם כי טעה בשיקול דעתו. העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש אינה מיוחסת לו ולכך יש להעניק משקל רב.

15. מן התסקיר בעניינו עולה כי הנאשם 2 נטל אחריות על מעשיו וחש אכזבה עצמית מעצם מעורבותו. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות עבירות אינו גבוה, וכי הליך טיפולי להעמקת המודעות לבעייתיות תפחית סיכון זה. לדבריו הנאשם עדיין עובד כאחראי בחברת השמירה ואין לחובתו הרשעות בעבירות דומות. הוא היה נתון במעצר בגין תיק זה 45 ימים, ולאחר מכן במעצר בית מלא במשך כ - 4 חודשים וכ - 11 חודשים במעצר בית חלקי.

16. בעניינו של מעורב אחר בפרשייה זו, רג'ב הייב, הוגש כתב אישום נפרד והוא הורשע, בין היתר, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. רג'ב, אשר לחובתו הרשעות קודמות, אף נמלט כחודש מהמשטרה עד שאותר. בעניינו הוצג הסדר טיעון, במסגרתו נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, בלא שהתקבל תסקיר כלל. לדבריו, בעניינו של רג'ב טענה המאשימה כי ההסדר הינו במסגרת מתחם הענישה המקובל. לכן, נוכח עקרון אחדות הענישה, אין המאשימה יכולה לטעון למתחם שונה בעניינו של נאשם 2.

לדבריו, נוכח העונש אשר נגזר על רג'ב ובהתחשב בחלקו היחסי של נאשם 2 באירוע, המתחם הראוי בעניינו הינו בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. יש לגזור על נאשם 2 עונש ראוי בתוך מתחם זה.

טיעון לעונש מטעם נאשם מס' 3:

17. ב"כ נאשם 3 הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן וטענה כי חלקו של נאשם זה מתמצה באמור בסעיף 4 לעובדות. לדבריה, נאשם 3 לא היה מאלה אשר הגיעו למקום מצויד במקלות ואלות או רעול פנים. הוא הגיע למקום לאחר שאחד המתלוננים התקשר אליו.

18. הנאשם 3 הודה במיוחס לו, ובכך חסך שמיעתם של עדי תביעה רבים, לרבות המתלוננים. הנאשם 3 היה נתון במעצר בגין תיק זה כחודשיים ולאחר שחרורו הועמד בפיקוח שירות המבחן. מאז, במסגרת פיקוח זה, השתלב נאשם 3 בקבוצות טיפוליות, השתקם והחל בדרך חדשה, ואף התחתן בתאריך 7.6.2015 וכיום אשתו בהריון. לדבריה, לא בכדי החליט בית המשפט עוד בשלבי המעצר לאפשר לנאשם להשתקם, נוכח האמור בתסקירי המעצר.
19. ב"כ נאשם 3 טענה כי המאשימה לא ציינה במפורש איזה מבין החלופות לסעיף 382(א) לחוק העונשין מיוחסת לנאשם 3, זו שלפי סעי' 379 או זו שלפי סעיף 380 לחוק העונשין. משכך, לשיטתה, יש לייחס לנאשם את החלופה המקלה עמו, דהיינו סעי' 382(א) בנסיבות האמורות בסעיף 379 לחוק העונשין.
20. אף ב"כ נאשם 3 הפנתה לעניינו של מעורב אחר בפרשיה, רג'ב הייב, וטענה כי חלקו היה ניכר יותר ולחובתו עמדו אף הרשעות קודמות. ב"כ נאשם 3 הפנתה לפסיקה בנסיבות דומות וטענה כי מתחם הענישה לו עותרת המאשימה במקרה דנן כלל אינו תואם את אשר נקבע במקרים דומים.
21. נוכח חלוף הזמן והשינוי שחל באורחות חייו של נאשם 3 מאז האירוע, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, עותרת באת כוחו להסתפק בתקופה בה שהה נאשם 3 במעצר, לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהעמיד את נאשם 3 בפיקוח למשך שנה, כדי לאפשר לו להמשיך בדרך השיקומית.

דין:

22. בית משפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה שבעבירות אלימות המבוצעות על רקע של מה בכך, ועל הצורך להרתיע מפני יישוב סכסוכים בכוח הזרוע ותוך שימוש בנשק קר (ע"פ 4631/13 **מדינת ישראל נ' כרים**, פסקה 23 (25.2.2014); ע"פ 8568/14 **אבו גאבר נ' מדינת ישראל**, פסקה ל' (19.5.2015)). חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם פתרון סכסוכים בדרך של אלימות ועם עשיית דין עצמית (ע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' שיכה** (2.4.2014)). כפי שציינה כב' השופטת ע' ארבל בע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.8.2007):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האלימות והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

23. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע, בהתייחס למעשיהם של כלל הנאשמים, הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו. כל אדם זכאי להגנה על גופו מפני פגיעה אלימה בו. עסקינן באירוע חמור אשר הסתיים למרבה המזל בחבלות קלות בלבד.

24. בטרם אקבע מהו מתחם העונש והעונש הראוי לנאשמים שלפניי, נתתי דעתי כי מדובר בארבעה נאשמים שהואשמו בכתב אישום אחד. כפי שנקבע בפסיקה, אחדות הענישה אינה עניין אריתמטי בלבד ושוני רלוונטי בנסיבות הוא יסוד מוצדק לפערים בענישה הממשית שמושתת על נאשמים באותו כתב האישום. עקרון אחדות הענישה הוא שיקול אחד מתוך מכלול השיקולים ששוקל בית המשפט בגזירת העונש ההולם, אף לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין. עם זאת, במקרה דנן לחלק מן הנאשמים יוחסו עבירות שונות, נסיבותיהם האישיות שונות ואף שירות המבחן הגיש לבית המשפט המלצות שונות, ועל כן התוצאה תיגזר ממכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים לכל נאשם ונאשם.

25. המאשימה הגישה לעיוני מספר פסקי דין התומכים לטענתה בעתירתה למתחם ענישה אשר נטען על ידה ולעונשים מחמירים. דא עקא, עיון בפסקי הדין הללו מלמד כי הם עוסקים באירועים חמורים יותר, בחבלות חמורות ובנסיבות מחמירות, כך שלא ניתן ללמוד מהם על מתחם הענישה והעונשים הראויים במקרה דנן.

26. בניגוד לעמדת המאשימה אשר סברה כי אין מקום לאבחן בין הנאשמים ועתרה למתחם אחיד ולענישה לכלל הנאשמים בתוך מתחם ענישה זה, סבורני כי מן הראוי כי מתחם הענישה וההתייחסות העונשית תהא אינדיבידואלית באשר לכל נאשם ונאשם, לפי מידת חלקו באירוע נשוא כתב האישום המתוקן, נסיבותיו האישיות ושאר השיקולים הרלוונטיים, לרבות האמור בתסקירי שירות המבחן.

27. עוד נתתי דעתי לגזר הדין בעניינו של רג'ב הייב, מעורב נוסף בתקיפת המתלוננים, אשר אף נמלט מהמקום והסתתר במשך חודש ימים, עד אשר אותר ונעצר. במסגרת תיק מס' 55388-07-14, נגזרו עליו, במסגרת הסדר טיעון מוסכם, 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים. עמדה עונשית זו של המאשימה ביחס למעורב נוסף בפרשייה זו, חורגת לקולה ממתחם הענישה המוצע על ידה בנוגע לנאשמים שלפניי ואף אינה מתיישבת עם עמדתה העונשית הנחרצת והמחמירה יותר בעניינם. לא שמעתי מפי המאשימה כל הסבר או נימוק לאבחנה זו. גזר דינו של מעורב נוסף זה מהווה ללא ספק שיקול נכבד בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים. עם זאת יובהר, כי להבדיל מן הנאשמים שלפניי, רג'ב נשפט בעודו נתון במעצר וכי לא התקבל תסקיר בעניינו, כך ששיקולי שיקום לא עמדו כלל לנגד עיני בית המשפט שדן בעניינו.

הכרעה בנוגע לנאשם 1:

28. נאשם 1 הורשע בתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי נאשם 1 הוא זה אשר פנה למתלוננים וביקש מהם להחליש את המוסיקה. לאחר מכן, עדכן את נאשם 2 הממונה עליו בעבודה אודות האירוע. בהמשך, עת הגיעו המתלוננים שוב למתחם, ולאחר שנאשם 3 תקף אחד מהם, השתתף אף נאשם 1 בקטטה ואף תקף את המתלונן אמיר באגרופים וכן באמצעות מקל שהחזיק בידיו. נאשם 1 אף רדף, יחד עם חבריו, אחר המתלוננים אמיר וטל, אשר נמלטו לתוך חנות במתחם, עד אשר הגיעה משטרה למקום.

29. כפי שעולה מהפסיקה, מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירה זו, היא מחמירה בדרך כלל. יחד עם זאת קיים מנעד ענישה רחב, בהתאם לנסיבות המקרה. לשם המחשה:

א. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 8241/13 **ברדה נ' מדינת ישראל** (25.3.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נדון בבית משפט המחוזי ל-4 חודשי עבודות שירות.

ג. ת"פ 31956-12-12 (שלום טבריה) **מדינת ישראל נ' מסאל** (9.5.13), הנאשם לא הורשע. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי ובאפשרות שיקום הנאשם.

30. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

31. בהקשר זה, לקחתי בחשבון את העובדה כי לא מדובר באירוע מתוכנן, אלא באירוע אשר תחילתו בדרישת הנאשם 1, במסגרת עבודתו כמאבטח, מן המתלוננים להחליש את המוסיקה הרועשת, והמשכו בחזרתם של המתלוננים למתחם. נאשם 1 לא יזם את התקיפה הראשונית של המתלוננים, אך לאחר שאחד מהם הותקף, הצטרף נאשם 1 לחבריו ותקף את המתלוננים, ובכך תרם אף הוא להתפתחותו של האירוע ולגרימת החבלות. התחשבתי בכך שהנזק שנגרם למתלוננים לא היה רב, למרבה המזל, אם כי יכול היה להיגרם נזק רב יותר.

32. עסקינן באירוע אחד ולכן יש לקבוע מתחם ענישה אחד, בנוגע לכלל הנאשמים. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש בגין העבירה בה הורשע הנאשם 1, בנסיבות המקרה, נע בין **מאסר מותנה לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. לא מצאתי שיקולים לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם זה.

33. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך, שאין חולק כי כל עונש שייגרז על הנאשם 1 יפגע בו ואף בבני משפחתו. מדובר בנאשם יליד שנת 1982, אשר סיים לימודי רפואה באוניברסיטת מולדובה וכעת מצוי בעיצומו של הליך הסמכה לעיסוק כרופא בישראל. מן המסמכים שהוצגו לעיוני אף עולה כי נבחנת האפשרות לשלבו כרופא מתנדב בצה"ל.

34. נאשם 1 הודה ונטל אחריות על מעשיו. לחובתו שלוש הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות. עם זאת, הרשעתו האחרונה הינה משנת 2005 (כאשר העבירה האחרונה שביצע הינה משנת 2002).
35. לטענת ב"כ נאשם 1 לפיה המתלוננים הגיעו למתחם כשהם שיכורים, ישנה תמיכה באמור בתעודה הרפואית בעניינו של המתלונן טל, בה ציין הרופא אשר בדק את טל בסמוך לאחר האירוע, כי נודף ממנו ריח של אלכוהול. עובדה זו רלוונטית באשר לכלל הנאשמים בפרשייה זו.
36. סעיף 40 ד' לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת מתחם הענישה הראוי, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם. מעיון בתסקיר שירות המבחן עולה כי עם סיום לימודי הרפואה בחו"ל, חזר נאשם 1 להתגורר בבית הוריו והחל לעבוד כשומר בחברת שמירה, על מנת לממן את לימודיו לקראת מבחן ההסמכה הממשלתי.
37. מהתסקיר עולה כי באשר לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן, מסר הנאשם 1 כי מדובר בהגנה עצמית, ואף התקשה לראות את חלקו הפוגעני באירוע. לדבריו, גורמי אכיפת החוק מתנכלים לו בשל מוצאו ומקום מגוריו. הוא אף הביע חשש שתוצאות ההליך ימנעו ממנו לעסוק ברפואה וכל השקעתו תרד לטמיון. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם בעל יכולות גבוהות, המנהל בשנים האחרונות אורח חיים יצרני. עם זאת, הוא מטשטש כל קושי או מצבי סיכון פוטנציאליים.
38. שירות המבחן סבור כי לא מדובר באדם בעל דפוסים אנטיסוציאליים באישיותו וניכר כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי ומציב גבולות עבורו. נוכח התכחשותו לקיומם של גורמים פוגעניים באישיותו, יכולתו להיתרם כיום מהליך טיפולי הינה נמוכה. לכן, מבלי להתעלם מחומרת העבירה ובהתחשב בתפקודו המקובל בשנים האחרונות, סבור שירות המבחן כי ענישה בעלת אופי חינוכי בדמות של"צ, עשויה להוות גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.
39. באשר לעונש הראוי לנאשם 1 עסקין בעבירות אלימות המחייבות, בדרך כלל, ענישה מחמירה בדמות מאסר בפועל ממש. עם זאת, סבורני כי בנסיבות מקרה זה ניתן להימנע מהטלת מאסר בין כותלי בית הסוהר. מדובר בנאשם צעיר אשר סיים לימודי רפואה ממושכים בחו"ל וחזר לישראל כדי לעסוק במקצוע זה לאחר שיוסמך לכך. מוכן אני לראות בשינוי משמעותי וממושך זה סיכוי ואף תמריץ לשינוי באורחות חייו ובדפוס החשיבה שלו. הנאשם לא ריצה מאסר בעבר, ובגין תיק זה הוגבלה חירותו לתקופה ממושכת. מאסר בין כותלי בית הסוהר ואף בעבודות שירות, עלול לגדוע את המאמצים הניכרים שעשה נאשם 1 בשנים האחרונות, מאז שהורשע בשנת 2005. אף האפשרות כי יגויס כמתנדב לצה"ל בתחום עיסוקו כרופא, תחום נדרש וחשוב, מהווה בסיס איתן למסקנה לפיה מדובר באירוע חריג ובלתי מתוכנן מבחינתו.
40. אשר על כן, ובהתחשב במכלול השיקולים לקולה ולחומרה, החלטתי לגזור על נאשם 1 את העונשים

הבאים:

א. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שלא יעבור את העבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בהן.

ב. הנאשם 1 יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות וישלים את המכסה תוך 12 חודשים מהיום, כפי שיקבע בתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן בתוך 45 ימים מהיום.

הנאשם 1 ימלא אחר ההוראות שיינתנו לו ע"י האחראי במקום או ע"י שירות המבחן. תחילת השל"צ תוך 60 יום מיום קבלת התוכנית משירות המבחן.

שירות המבחן ידווח לבית המשפט על ביצוע השל"צ ועל סיומו. שירות המבחן רשאי לשנות את מקום ההשמה, באם מצא לנכון לעשות כן. הובהר לנאשם 1 כי באם לא יבצע את השל"צ כנדרש, יוחזר עניינו לבית המשפט אשר יהיה רשאי להטיל עליו כל עונש שימצא לנכון.

ג. קנס בסך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלונן טל קאסם ת.ז. 300710605 ולמתלונן אמיר קאסם ת.ז. 039262563 בסך 1,500 ₪ לכל אחד. הפיצוי ישולם תוך 30 ימים מהיום באמצעות קופת בית משפט.

ההפקדה אותה הפקיד הנאשם במסגרת הליך שחרורו תעמוד לתשלום הפיצוי למתלוננים והיתרה במידה וקיימת תעמוד לתשלום הקנס. יתרת הקנס תשולם תוך 30 ימים מהיום.

הכרעה בנוגע לנאשם 2:

41. נאשם 2 הורשע בעבירות שעניינן קשירת קשר לביצוע פשע והתנהגות פרועה במקום ציבורי.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי נאשם 2 הינו אחד ממנהלי חברת השמירה. בעקבות דבריו של נאשם 1 באשר להתנהגות המתלוננים במתחם, התקשר נאשם 2 אל טל ואמר לו שאם לנאשם 1 יש בעיה עמו אז הבעיה היא אתו, ואף הורה לטל להגיע למתחם לפגוש אותו. משהגיעו המתלוננים למקום ולחצו את ידיהם של הנאשמים 1-3, פנה טל לנאשם 2 וביקש לשוחח עמו בצד. אז תקף הנאשם 3 את טל ובמקום התפתחה קטטה, כמתואר לעיל. טל ואמיר נמלטו אל תוך חנות במתחם והנאשמים רדפו אחריהם פנימה, כאשר הנאשם

2 פונה אל אמיר ומשוחח עמו ובמקביל מורה ליתר הנאשמים להמתין מחוץ לחנות. לאחר שאמיר וטל נמלטו דרך דלת אחורית אל המתחם, רדפו אחריהם הנאשמים, עד שהמשטרה הגיעה למקום.

42. מן האמור בכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם 2 לא נטל חלק פעיל בקטטה או בתקיפת המתלוננים, וכי מיוחסת לו אך קשירת הקשר עם חבריו והתנהגות פרועה במקום. אציין כי פרטי הקשר שקשר נאשם 2 עם שאר הנאשמים לא מפורט בכתב האישום המתוקן. בעובדות כתב האישום המתוקן צוין כי הנאשם 2 הוא זה אשר דרש מהמתלוננים לחזור למתחם כדי לשוחח עימם. עם זאת, לא ברור מעובדות כתב האישום המתוקן האם המניע לכך היה ליבון המחלוקת בדרכי שלום או בדרך אלימה. מכל מקום, הספקות הנובעים בהקשר זה נוכח ניסוחו הלקוי של כתב האישום המתוקן, מחייבים אימוץ פרשנות המקלה עם נאשם 2.

43. **מתחם הענישה, בעניינו של נאשם 2, לו מיוחסות כאמור עבירות שונות, נע בין אי הרשעה למספר חודשי מאסר אשר ניתן להמירם בעבודות שירות.**

44. בקביעת מתחם ענישה זה, לקחתי בחשבון את חלקו היחסי של הנאשם 2 באירוע, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, את העובדה כי לא נטל חלק פעיל בתקיפת המתלוננים ולכן לא ניתן לומר כי היה מעורב בנזק שנגרם להם. התחשבתי בכך שמעובדות כתב האישום המתוקן לא ניתן לומר כי האירוע היה מתוכנן, והוא התפתח כפי שהתפתח לאחר שנאשם 3 היכה את אחד המתלוננים. נאשם 2 כבעל הסמכות במקום יכול היה לנהוג אחרת בכדי למנוע אלימות, בכך שהיה נמנע מלזמן את המתלוננים שוב למתחם או מרחיק את הנאשמים מהמקום.

45. בקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בהקשר זה, לקחתי בחשבון את עברו של הנאשם 2 הכולל הרשעות מרובות, לרבות בעבירות אלימות, והוא אף ריצה מאסר בפועל ובעבודות שירות. התחשבתי בהודאתו, בנטילת האחריות ובחיסכון בזמן השיפוט. התחשבתי בכך שחלקו היחסי באירוע הינו פחות מזה של יתר הנאשמים ובשלב מסוים היווה אף גורם ממתן, כאשר מנע מחבריו - הנאשמים, להיכנס לחנות אליה נמלטו המתלוננים, ובכך ככל הנראה נמנע נזק חמור הרבה יותר.

46. נאשם 2 הינו מנהל עבודה בחברת השמירה האמונה על שמירת מתחם הקניות וביטחון המבקרים בו. אין להתעלם מן העובדה כי הנאשם 2 פעל במסגרת תפקידו כדי לברר תלונת נאשם 1 בדבר מוסיקה רועשת הגורמת להפרעה לבאי המתחם. עם זאת, כפי שטען אף בא כוחו, טעה נאשם 2 בשיקול דעתו ויכול היה לברר את התלונה בדרך שונה, אשר יכולה הייתה למנוע את האירוע האלים.

47. מתסקיר שירות המבחן בעניינו עולה כי הנאשם 2 הינו בן 32, עובד כסייר ומנהל כוח אדם בחברת השמירה מזה כשלוש שנים. באשר לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן טען הנאשם 2 כי לא התכוון

לנהוג באלימות, אך במפגש עם המתלוננים הוא התקשה לשלוט ברגשותיו ולקח חלק באירוע. לדבריו נערכה סולחה בין הנאשמים למתלוננים ואין מתיחות ביניהם. בעבר נטל חלק במסגרות טיפוליות לשליטה בכעסים והללו הפחיתו את תדירות התנהגותו האלימה.

48. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם המצליח לרוב לתפקד בצורה סבירה בהיבט התעסוקתי והחברתי. עם זאת, הינו מתקשה בוויסות דחפים ומתנהג לעיתים בצורה אלימה וכוחנית, ואף נוטה להשליך את נסיבות הסתבכותו על גורמים חיצוניים. להערכת שירות המבחן ללא הליך טיפולי קיים סיכון בינוני להישנות מעורבות בפלילים. לכן, שירות המבחן ממליץ להטיל עליו צו מבחן למשך 18 חודשים, לצד כל עונש אחר שיאפשר קיום צו זה. במסגרת צו המבחן הוא ישולב בטיפול קבוצתי למניעת אלימות.

49. סבורני כי בנסיבות העניין ובהתחשב בחלקו של נאשם 2 באירוע, ניתן להסתפק בעונש מתון יחסית. כחלק מהאיזון שערכתי בין שיקולי ההרתעה לבין שיקולי השיקום, כמפורט בתסקיר, נתתי משקל גם להגבלת החירות המשמעותית שחוזה נאשם 2 במהלך ניהול ההליך. כפי שצוין לעיל, לאחר מעצרו, אשר נמשך 45 ימים, שהה נאשם 2 במעצר בית מלא במשך כ- 4 חודשים וכ- 11 חודשים במעצר בית חלקי. בסך הכל היה נאשם 2 נתון בתנאים מגבילים משמעותיים במשך כשנה וחצי. שהייה ממושכת זו בתנאים מגבילים, אף שאינה תחליף לענישה, טמון בה יסוד של הרתעה המקטין את הצורך ליצור הרתעה באמצעות מאסר בפועל. יתרה מכך, מדובר בנתון שכשלעצמו יש לייחס לו משקל ממשי בכלל שיקולי הענישה.

50. אשר על כן, ובהתחשב במכלול השיקולים לקולה ולחומרה, החלטתי לגזור על נאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בה.

ב. מוצא בזאת צו מבחן המעמיד את הנאשם 2 בפיקוח שרות המבחן למשך 18 חודשים מהיום. בתקופה זו ישולב נאשם 2 בטיפול קבוצתי למניעת אלימות במסגרת שירות המבחן.

הנאשם 2 יהיה בקשר עם שרות המבחן, ויפעל על פי הוראות שיינתנו לו מפעם לפעם על ידי שרות המבחן וייתייב לשיחות ו/או לטיפולים כפי שיקבע. הודע לנאשם 2 כי במידה ויפר את צו המבחן, יוחזר עניינו לבית המשפט ובית המשפט יהיה רשאי לגזור כל עונש אשר ימצא לנכון. שרות המבחן יודיע לבית המשפט במידה שתהיה הפרה של צו המבחן, וכן בסיום תקופת המבחן.

ג. קנס בסך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלונן טל קאסם ת.ז. 300710605 ולמתלונן אמיר קאסם ת.ז. 039262563 בסך 1,500 ₪ לכל אחד. הפיצוי ישולם תוך 30 ימים מהיום באמצעות קופת בית משפט.

ההפקדה אותה הפקיד הנאשם במסגרת הליך שחרורו תעמוד לתשלום הפיצוי למתלוננים והיתרה במידה וקיימת תעמוד לתשלום הקנס. יתרת הקנס תשולם תוך 30 ימים מהיום.

הכרעה בנוגע לנאשם 3:

51. נאשם 3 הורשע בתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר והתנהגות פרועה במקום ציבורי.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי לאחר שהמתלוננים שבו למתחם ולחצו את ידיהם של הנאשמים 1-3, ולאחר שטל פנה לנאשם 2 וביקש לשוחח עמו בצד, תקף הנאשם 3 את טל בכך שאחז בצווארו בתנועת חנק וריססו בגז מדמיע בפניו. שרשרת הזהב שהייתה על צווארו של טל נקרעה ונפלה והנאשם 3 נטלה ושם אותה בכיס מכנסיו, ובהמשך החזירה לטל. לאחר מכן, הנאשם 1, ואדם אחר שהיה במקום, הצטרפו לנאשם 3 ויחד היכו את המתלוננים. בהמשך, לאחר שהמתלוננים נמלטו לתוך חנות במקום, נאשם 3 ויתר הנאשמים, רדפו אחריהם.

52. ראשית, יש לדחות את פרשנות ב"כ נאשם 3 באשר להוראת החיקוק המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן. אומנם, המאשימה לא ציינה מפורשות כי העבירה לפי סעיף 382(א) הינה בנסיבות המפורטות בסעיף 379 או 380 לחוק העונשין. עם זאת, מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם נטל חלק כמבצע בצוותא הן באשר לתקיפת המתלוננים והן באשר לגרימת החבלות. הדברים עולים אף מסעיף 15 לעובדות כתב האישום המתוקן.

53. אני קובע כי מתחם הענישה בעניינו של נאשם 3, זהה למתחם בעניינו של נאשם 1.

54. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לקחתי בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו את העובדה כי להבדיל מנאשמים 1 ו-2, נאשם 3 הגיע למתחם על אף שלא היה מעורב במחלוקת שנתגלעה בין נאשמים 1 ו-2 לבין המתלוננים. בהגיעו למתחם תקף נאשם 3 את טל, אחז בצווארו וחנק אותו, ואף ריססו בגז מדמיע בפניו. זאת עשה נאשם 3 בשעה שנאשם 2 ביקש לשוחח עם טל כדי ללבן את הדברים. חלקו היחסי של נאשם 3 בביצוען של העבירות ובגרימת החבלות למתלוננים הינו רב. ייתכן שאלמלא התנהגותו האלימה והתוקפנית כלפי טל, האירוע היה מסתיים אחרת.

55. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע

העבירה, נתתי דעתי להודאת הנאשם, אשר יש בה אף נטילת אחריות על מעשיו; לקחתי בחשבון את הפגיעה הצפויה לנאשם כתוצאה מן העונש אשר ייגזר עליו ואף את חלוף הזמן ותקופת מעצרו בתיק זה, לרבות תקופות מעצר הבית המלא והחלקי הממושכות, והשלכות הגבלת חירות ממושכת זו על הנאשם. כמו כן התחשבתי בתפקודו התעסוקתי התקין עובר למעצרו, כפי שעולה מהמלצות מעסיקיו אשר הוגשו לעיוני.

56. מתסקיר שירות המבחן עולה כי נאשם 3 הינו בן 33, עובד בשנים האחרונות בחברת אבטחה, לשביעות רצון מעסיקו. לחובתו הרשעות קודמות בתחום האלימות, הרכוש והנשק, בגין ריצה מאסרים, כאשר מאסרו האחרון היה בשנת 2012. בהתייחס לעבירות נשוא תיק זה הוא הודה בביצועו. לדבריו, המתלוננים התקשרו אליו וביקשו שיבוא לגשר בסכסוך שהתפתח בינם לבין בן דודו - נאשם 1. כאשר הגיע למקום, ולאחר שהמתלוננים דחפו את נאשם 1, ריסס לעברם גז מדמיע על מנת למנוע מהם מלפגוע בנאשם 1. לדבריו ביצע את התקיפה כדי למנוע קטטה גדולה יותר. מהתסקיר עולה כי נאשם 3 הדגיש את מאמציו כיום לערוך שינוי ולשקם את חייו. בהקשר זה, התרשמות שירות המבחן היא כי בשלב זה מדובר בהתייחסות חיובית בלבד.

57. במסגרת פיקוח המעצר שולב נאשם 3 בהליך קבוצתי, שיתף רבות אודות השינוי שערך בחייו ובאשר לחששו שמא מאסר נוסף יפגע במאמצי השיקום. התרשמות שירות המבחן היא כי הוא מתקשה לראות חלקים מכשילים באישיותו. קושי זה מעמיד אותו בסיכון להמשך מעורבות בפלילים ולהתנהגות פוגענית. עם זאת, הקבוצה הטיפולית סייעה לו לבחון אפשרות לקיומה של אלטרנטיבה להתנהגותו. בשנים האחרונות הוא החליט להתרחק מהחברה המוכרת לו ומאזור מגוריו, מתמיד במקומות תעסוקה, ואף רואה במעסיקיו דמויות מיטיבות ומבטא עייפות ממאסרים.

58. שירות המבחן סבור כי עונש מוחשי של מאסר בפועל עלול לערער את החלקים המתפקדים אותם הצליח נאשם 3 לפתח בתקופה האחרונה, ולפגוע בדימויו וביטחונו העצמי. על כן, עונש של מאסר בעבודות שירות, אותן כשיר הנאשם 3 לבצע, יעביר את המסר הרצוי, ויעניק לו הזדמנות לממש את השינוי בו החל. בנוסף שירות המבחן סבור כי יש להטיל על הנאשם מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב בקבוצה טיפולית.

59. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, סבורני כי נוכח חלקו המשמעותי של נאשם 3 באירוע האלים, כמתואר בכתב האישום המתוקן, ובעיקר נוכח העובדה כי הוא היה הראשון אשר נקט באלימות כלפי המתלוננים, דבר אשר גרם אף לנאשמים האחרים לתקוף את המתלוננים, אין מנוס מהחמרה עמו.

60. עמדת שירות המבחן בעניינו של נאשם 3 מקובלת עליי. יש בה ליתן ביטוי, מחד, לחומרת מעשיו וחלקו של נאשם 3 בעבירות, עברו הפלילי והסיכון הקיים להישנות עבירות דומות בעתיד נוכח קשייו לבחון חלקים מכשילים באישיותו. מאידך, יש בעמדה זו כדי לבטא אף את התהליך השיקומי, החלקי בשלב זה, אותו עובר הנאשם במסגרת שירות המבחן והקבוצה הטיפולית בה שולב, וכן את רצונו לשנות דרכיו,

דבר אשר בא לידי ביטוי בהתמדה בתעסוקה עובר למעצרו ובשינוי מקום מגוריו.

61. אשר על כן, ובהתחשב במכלול השיקולים לקולה ולחומרה, החלטתי לגזור על נאשם 3 את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אותם ירצה הנאשם 3 בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בה.

ג. מוצא בזאת צו מבחן המעמיד את הנאשם 3 בפיקוח שרות המבחן למשך 18 חודשים מהיום. בתקופה זו ישולב נאשם 3 בטיפול קבוצתי למניעת אלימות במסגרת שירות המבחן.

הנאשם 3 יהיה בקשר עם שרות המבחן, ויפעל על פי הוראות שיינתנו לו מפעם לפעם על ידי שרות המבחן וייתייב לשיחות ו/או לטיפולים כפי שיקבע. הודע לנאשם 3 כי במידה ויפר את צו המבחן, יוחזר עניינו לבית המשפט ובית המשפט יהיה רשאי לגזור כל עונש אשר ימצא לנכון. שרות המבחן יודיע לבית המשפט במידה שתהיה הפרה של צו המבחן, וכן בסיום תקופת המבחן.

ד. קנס בסך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

ה. פיצוי למתלונן טל קאסם ת.ז. 300710605 ולמתלונן אמיר קאסם ת.ז. 039262563 בסך ₪ 1,500 לכל אחד. הפיצוי ישולם תוך 30 ימים מהיום באמצעות קופת בית משפט.

ההפקדה אותה הפקיד הנאשם במסגרת הליך שחרורו תעמוד לתשלום הפיצוי למתלוננים והיתרה במידה וקיימת תעמוד לתשלום הקנס. יתרת הקנס תשולם תוך 30 ימים מהיום.

הכרעה בנוגע לנאשם 4:

62. נאשם 4 הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע; תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

63. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי לאחר שנאשם 3 תקף את טל, הגיע נאשם 4 למתחם, יחד עם נאשם 5, כשפניהם מכוסות. נאשם 4 החזיק בידו מפתח גלגלים מברזל ונאשם 5 בשני מקלות. הנאשם 4, יחד עם נאשם 5, תקפו אף הם את המתלוננים במכות בכל חלקי גופם. לאחר שהמתלוננים נמלטו אל תוך חנות במתחם רדפו הנאשמים אחריהם והמשיכו בכך אף לאחר שיצאו מהחנות וברחו אל המתחם. בשלב זה, הגיעו למקום נידות משטרה אשר עצרו את המעורבים. הנאשם 4 נמלט מהשוטרים, על אף שהללו הודיעו לו על מעצרו וקראו לו לעצור. הנאשם 4 המשיך במנוסתו עד אשר השיגוהו השוטרים. עת נתפס, הניף הנאשם 4 ידיו ורגליו לכל עבר.

64. באשר למתחם הענישה הראוי בעניינו של נאשם 4, לא מצאתי כי יש לחרוג אף במקרה זה מן המתחם שקבעתי בעניינם של נאשמים 1 ו- 3, דהיינו החל ממאסר מותנה ועד ל- 18 חודשי מאסר, על אף שנאשם זה הורשע אף בהפרעה לשוטרים. עסקינן במספר עבירות אך באירוע אחד רציף, ולכן מתחם הענישה שנקבע הינו בהתייחס למכלול מעשיו.

65. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בקביעת מתחם העונש ההולם, נתתי דעתי לכך שנאשם 4 הגיע למקום כשהוא מצויד במפתח גלגלים מברזל, דבר המעיד על כוונה להתעמת ולפגוע במתלוננים, כפי שאכן עשה. לא נעלמה מעיניי אף התנהגותו של נאשם 4 עת הגיעו שוטרים למקום, התעלמותו מדרישתם וניסיונו להימלט ממעצר. בכך, פגע נאשם 4 בערכים מוגנים נוספים, דהיינו בשלטון החוק וביכולתם של שוטרים להשליט ולאכוף חוק וסדר. לא מצאתי כי קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם ענישה זה, לקולה או לחומרה.

66. בקביעת העונש המתאים, בגדר מתחם הענישה שקבעתי, באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי להודאת הנאשם 4, אשר יש בה הן נטילת אחריות על מעשיו והן חיסכון בזמן שיפוטי רב. התחשבתי בכך שהעונש אשר ייגזר על נאשם 4, בהתחשב בעברו הנקי ובכך שזו מעורבותו הראשונה בפלילים, יהא בו כדי לפגוע בו. התחשבתי אף בחלוקה הזמן מאז ביצוען של העבירות ובתקופת מעצרו המלא ותקופות מעצר הבית המלא והחלקי, אשר אף במהלכן הוגבלה משמעותית חירותו.

67. מתסקיר שירות המבחן בעניינו עולה כי נאשם 4 בן 27, נשוי ואב לילדה בת שנתיים. במשך שנים עבד כרועה צאן ובחודשים שקדמו למעצרו בתיק זה עבד בחברת שמירה. בהתייחס לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן ממזער נאשם 4 את חלקו וטוען כי הגיע כדי להפריד ונגרר להתנהגות האלימה. נאשם 4 הביע חרטה על התנהגותו וחשש מפני הענישה הצפויה לו. שירות המבחן התרשם כי לא מדובר באדם בעל מאפיינים אלימים מושרשים וכי התנהגות זו אינה מאפיינת אותו בדרך כלל. ניכר כי ההליך המשפטי חידד עבורו את חומרת התנהגותו ומהווה הרתעה עבורו.

68. מהתסקיר אף עולה כי נאשם 4 השתתף באופן פעיל בקבוצה במסגרת פיקוח עצורים. לדברי מנחה הקבוצה הוא החל להפנים את חומרת התנהגותו, אך יש מקום להמשיך טיפול במצבו לצורך העמקת התובנה באשר למניעים להתנהגותו. שירות המבחן מעריך כי מאחר וזו מעורבותו הראשונה בפלילים,

הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד הינו נמוך. לכן, חרף חומרת העבירות, שילוב של ענישה בדמות של"צ בהיקף משמעותי של 250 שעות, צו מבחן למשך 18 חודשים, ושילובו בתוכנית מותאמת לצרכיו עשויה להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות. שירות המבחן סבור כי לענישה בדמות מאסר ולו בעבודות שירות השלכות קשות יותר עליו ועל בני משפחתו.

69. ב"כ הנאשם 4 טען כי נוכח עברו הנקי של הנאשם, יש מקום לבטל את הרשעתו בדין. נוכח חומרת מעשיו של נאשם 4 ועל אף עברו הנקי, לא מצאתי כי יש הצדקה לקבל בקשה זו. הכלל הרחב בתורת הענישה הוא שמקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. ההרשעה היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית (ראו: ע"פ 5983/13 **אבן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.4.2014); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] בפס' 8 (31.12.2007)). החריג לכלל מצוי בסעיף 71א(ב) לחוק, המסמיך בית משפט שמצא כי נאשם ביצע עבירה, להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

70. על פי הלכת תמר כתב (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997), אי הרשעה כאמור תתאפשר בהתקיימות שני גורמים מצטברים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. בענייננו, העבירות שביצע הנאשם 4 הינן עבירות חמורות מסוג פשע, אשר מידת פגיעתן בערכים מוגנים גבוהה. העבירות הללו נעברו אף בנסיבות מחמירות, כאשר נאשם 4 עושה שימוש במפתח גלגלים מברזל, אשר עלול היה לגרום לנזק בלתי הפיך. סבורני כי בנסיבות העניין שלפניי אין יסוד לדרישת ב"כ הנאשם 4 להימנע מהרשעה. נסיבותיו האישיות של הנאשם כאמור בתסקיר, הבעת החרטה והחשש הקיים תמיד שמא עלולה הרשעה זו לפגוע בעתידו של הנאשם, אין די בהן בנסיבות העניין נוכח מהות העבירות בהן הורשע.

71. סבורני כי על אף עברו הנקי והמלצת שירות המבחן בעניינו, אין מנוס בנסיבות העניין מהענקת בכורה לשיקולי ההרתעה והגמול על פני שיקולי שיקום, אשר להם ממילא לא העניק המחוקק מעמד של בכורה (ראו רע"פ 7572/12 **הזייל נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו], מיום 23.10.2012).

72. לנוכח חומרת מעשיו של הנאשם 4 ובעיקר מאחר והגיע למקום כדי להתעמת עם המתלוננים כשהוא מצויד במפתח גלגלים מברזל ואף נטל חלק בהכאתם ובגרימת החבלות, סבורני, כי ענישה אשר תשלב מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, אותן כשיר הנאשם 4 לבצע, בצירוף ענישה נלווית וצו מבחן אשר יאפשר המשך שילובו בקבוצה טיפולית, תהא ענישה מאוזנת ומידתית. נוכח עברו הנקי, החלטתי שלא למצות עמו את הדין ולא לגזור עליו את התקופה המקסימאלית האפשרית לריצוי מאסר בעבודות שירות.

73. אשר על כן, ובהתחשב במכלול השיקולים לקולה ולחומרה, החלטתי לגזור על נאשם 4 את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, אותם ירצה הנאשם 4 בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בה.

ג. מוצא בזאת צו מבחן המעמיד את הנאשם 4 בפיקוח שרות המבחן למשך 18 חודשים מהיום. בתקופה זו ישולב נאשם 4 בטיפול קבוצתי למניעת אלימות במסגרת שירות המבחן.

הנאשם 4 יהיה בקשר עם שרות המבחן, ויפעל על פי הוראות שיינתנו לו מפעם לפעם על ידי שרות המבחן וייתייצב לשיחות ו/או לטיפולים כפי שיקבע. הודע לנאשם 4 כי במידה ויפר את צו המבחן, יוחזר עניינו לבית המשפט ובית המשפט יהיה רשאי לגזור כל עונש אשר ימצא לנכון. שרות המבחן יודיע לבית המשפט במידה שתהיה הפרה של צו המבחן, וכן בסיום תקופת המבחן.

ד. קנס בסך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

ה. פיצוי למתלונן טל קאסם ת.ז. 300710605 ולמתלונן אמיר קאסם ת.ז. 039262563 בסך ₪ 1,500 לכל אחד. הפיצוי ישולם תוך 30 ימים מהיום באמצעות קופת בית משפט.

ההפקדה אותה הפקיד הנאשם במסגרת הליך שחרורו תעמוד לתשלום הפיצוי למתלוננים והיתרה במידה וקיימת תעמוד לתשלום הקנס. יתרת הקנס תשולם תוך 30 ימים מהיום.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן.

הממונה על עבודות השירות יגיש תוך 14 ימים מהיום, התייחסותו באשר למועד מעודכן לתחילת ריצוי עבודות השירות על ידי נאשמים 3 ו - 4.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן 15/12/2015